

2019. szeptember 23-án benyújtott kereset – DD kontra FRA

(T-632/19. sz. ügy)

(2019/C 406/44)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: DD (képviselők: L. Levi és M. Vandenbussche ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- ítéljen meg a felperes részére az őt ért nem vagyoni kár megtérítéseként *ex aequo et bono* 100 000 euróra becsült összeget;
- semmisítse meg az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) igazgatójának 2018. november 19-i, a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott kérelmet elutasító határozatát;
- amennyiben ez szükséges, semmisítse meg a FRA igazgatójának 2019. június 12-i, a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a 2018. november 19-i határozattal szemben benyújtott panaszt elutasító határozatát;
- az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy az alperes nem hallgatta meg a felperest és nem hozott határozatot a személyzeti szabályzat IX. melléklete 3. cikkének megfelelően a 2015. október 8-i, F-106/13. és F-25/14. sz., DD kontra az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége egyesített ügyekben hozott ítéletet (EU:F:2015:118) követően.
2. A második jogalap arra vonatkozik, hogy az igazgatási vizsgálatot és az eredeti fegyelmi eljárást szabálytalanul indították meg.
3. A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy az alperes elmulasztotta megtéríteni a felperest a Közzolgálati Törvényszék fent említett ítéletében megsemmisített, megrovást alkalmazó határozatból eredően ért nem vagyoni kárt.
4. A negyedik jogalap arra vonatkozik, hogy az alperes nem hajtotta végre a Közzolgálati Törvényszék fent említett ítéletét, és nem folytatta le észszerű határidőn belül és megfelelő gondossággal a fegyelmi eljárást megelőző eljárást.
5. Az ötödik jogalap a 45/2001/EK rendeletnek ⁽¹⁾, az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és a magánélethez való jognak (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikke) a vizsgálati eljárás megindításával és lefolytatásával való megsértésére vonatkozik.
6. A hatodik jogalap az alperes részéről ismétlődően megalapozatlan, rágalmozó és a felperest sértő nyilatkozatok tételére vonatkozik, ami a *res judicata*, az ártatlanság vélelme és a gondoskodási kötelezettség megsértésének minősül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL 2001. L 8., 1. o.).